

større folkelig forståelse for det største og vigtigste udenrigspolitiske projekt efter anden verdenskrig og efter den kolde krigs ophør.

Ærlig talt, kan vi dog ikke for en gangs skyld koncentrere os om det, der er sagen: Hvordan løser vi kriminalitetsproblemerne i Europa? Hvordan løser vi asylproblemerne i Europa? Hvordan får vi skabt fundamentet for den største historiske udfordrings løsning? Det er det, sagen drejer sig om.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen, hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Steen Gade.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, statsministeren burde være en lille smule forsigtig med at stå her og tage stilling til, hvad befolkningen kan forstå, og hvad befolkningen ikke kan forstå. Det tror jeg ærlig talt vil være klogt.

Jeg tror, at det, man kan forstå af den her debat, er det, som jeg i hvert fald klart ser, nemlig at der er en række borgerlige partier, som vil have afskaffet de danske undtagelser og have vedtaget en masse mere union. Det signal er gået ganske klart ind. Det tror jeg alle forstår.

Og så har vi en regering, der ikke rigtig kan forklare, hvordan det skal kunne lade sig gøre at føre forhandlinger på regeringskonferencen, der berører de danske undtagelser, og så undgå, at de bliver undermineret.

Og så har vi os andre, som siger: Det her, det er rivende galt. Vi er på vej ned ad unionsglidebanen, og hvis der ikke bliver bremsset op nu, ja, så får vi en unionstraktat en gang til, som skal til folkeafstemning, og som vi må opfordre til at stemme nej til.

Jeg tror, at det er ganske klart, hvad der foregår, og jeg tror, det er godt, at vi har en sådan debat, således at befolkningen kan se, at det er nogle væsentlige og afgørende politiske hovedlinjer, der jo i virkeligheden handler om forfatningsspørgsmål og om synet på, om vi i fremtiden skal have en unionsmagt, eller vi skal have et demokratisk samfund. Det synes jeg ærlig talt er utrolig vigtigt.

Jeg vil opfordre statsministeren til i stedet for at indtage, hvad jeg vil kalde en noget overlegen holdning til, hvem der kan forstå hvad, at gå ind i debatten, deltage i den. Nu skal jeg selvfølgelig ikke kortlægge, i hvor lang tid statsministeren har overværet denne debat – det skal jeg ikke

give en prognose på – men det overrasker mig da, at der er så mange ministre – inklusive dem, som forespørgslen er stilet til – som ikke har interesseret sig mere for denne her debat, end de har.

Jeg synes, vi skal prøve at få debatten tilbage på sporet igen efter dette lille intermezzo med statsministeren.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes på sin vis, det er et helt uhørt forsøg på at irettesætte folketingsmedlemmer, statsministeren gør sig skyldig i.

Jeg ved ikke, om det er, fordi statsministeren har haft en kaffeaftale eller har en middagsaftale, som statsministeren er bange for ikke at kunne nå, fordi Folketingets medlemmer ønsker at diskutere EU-spørgsmål, eller om det er, fordi statsministeren skulle i sommerhus i weekenden, eller hvad baggrunden er for, at statsministeren vælger at hidse sig op over, at folketingsmedlemmer engagerer sig i EU-debatten.

Jeg kan bare konstatere, at når statsministeren synes, at vi ikke skal have så meget debat, så er der sandsynligvis baggrund for, at vi skal have endog meget mere debat, for så er det nok, fordi vi er ved at berøre nogle områder, som er ømfindtlige i forhold til det, regeringen arbejder med.

Jeg vil bare tillade mig at konfrontere statsministeren med det faktum, at jeg tre, fire eller fem gange i dag har forsøgt at få svar på spørgsmål om regeringspartiernes holdning til et helt konkret spørgsmål, der debatteres under regeringskonferencen omkring det forsvarspolitiske samarbejde. Det er ikke bare noget lrumlarum eller noget højtsvævende eller nogle sure vris. Det er nogle helt konkrete spørgsmål, som regeringspartierne ikke har kunnet svare på eller ikke har ønsket at svare på.

Og jeg kan jo konstatere, at det ikke er det, statsministeren så tager en kommentar til, for at gøre det klart, hvad regeringens politik er på det forsvarspolitiske område. Det er ikke det, statsministeren tager en kort bemærkning til. Nej, det er til at irettesætte os andre, fordi vi taler for meget EU og bruger tiden på at forsøge at få nogle klare meldinger fra regeringspartierne, uden at de kommer.